

Lekcja 2

Spółeczność chrześcijańska

Sołtys jest reprezentantem swojej wioski, zaś burmistrz reprezentantem swojego miasta. Policjant pilnuje porządku na swoim terenie. Sołtys i burmistrz nie są odpowiedzialni za to, co dzieje się w sąsiedniej wiosce lub mieście. Policjant nie jest zobowiązany do pilnowania przestrzegania prawa poza swoim terenem. Wszyscy wymienieni wyżej nie mają władzy poza granicami swojego obszaru.

Inaczej jest u chrześcijan. W Mateuszu 28:19-20 Jezus powiedział nam: „*Idźcie tedy i czyńcie uczniami wszystkie narody*”. Nie mamy ograniczonego obszaru swojego działania. Jezus posłał nas na cały świat. Mamy dotrzeć do wszystkich ludzi.

W Lekcji 1 omówiliśmy problem *ducha* wspólnoty. W tej lekcji dowiemy się, że społeczność to miejsce, gdzie możemy przejawiać swojego ducha. Pamiętaj jednak, że społeczność to bardziej *grupa ludzi* niż *miejsce*. Nieważne dokąd pójdziesz, możesz zawsze być częścią społeczności chrześcijańskiej, jeśli tylko będziesz się dzielił Chrystusem z innymi.

Plan lekcji

Cztery społeczności z Dziejów 1:8

Jerozolima - twój osobisty świat

Judea - twój kraj

Samaria - kraje sąsiedzkie

Krańce ziemi - świat

Cele lekcji

- Wyjaśnić znaczenie czterech obszarów wymienionych w Dziejach 1:8.
- Zrozumieć swoje obowiązki jako chrześcijanina.

CZTERY SPOŁECZNOŚCI Z DZIEJÓW 1:8

Cel 1. Określ cztery zakresy społeczności z Dziejów 1:8.

„Ale weźmiecie moc Ducha Świętego, kiedy zstąpi na was, i będziecie mi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi”.

W taki sposób Jezus zwracał się do swoich uczniów. Powiedział im, że mają czekać w Jerozolimie na moc Ducha Świętego, a kiedy już ją otrzymają, zostaną Jego świadkami.

Świadek to osoba, która widziała jakieś wydarzenie i opowiada o tym, co zobaczyła. Jezus chciał, żeby Jego wyznawcy opowiadali innym o wspaniałych zdarzeniach, jakie widzieli - o uzdrawianiu chorych, wskrzeszaniu umarłych, o Jego śmierci za grzechy świata, zmartwychwstaniu i powrocie do nieba. Mieli rozpocząć od Jerozolimy, następnie wyruszyć do Judei, Samarii i jeszcze dalej, aby świadczyć przed całym światem. Jezus nie ustanowił granicy dla ich działalności.

JEROZOLIMA

a _____

JUDEA

b _____

SAMARIA

c _____

KRAŃCE ZIEMI - ŚWIAT

d _____

Zadanie

- 1** Polecenie Jezusa z Mateusza 28:19-20 ma szerszy zasięg, niż władza sołtysów, burmistrzów i policjantów, ponieważ
 - a) wytycza granice.
 - b) nie wytycza granic.

- 2** Ducha wspólnoty można znaleźć
 - a) wszędzie.
 - b) tylko w pewnych miejscach.

- 3** Przeczytaj Dzieje 1:8 i wymień miejsca, o których Jezus mówił uczniom.

.....

JEROZOLIMA - TWÓJ OSOBISTY ŚWIAT

Cel 2. *Określ obszar własnej „Jerozolimy”.*

Kiedy Jezus wypowiadał cytowane wcześniej słowa, znajdował się wraz ze swymi uczniami w Jerozolimie. Zapowiedział, że w Dzień Zielonych Świąt przeżyją coś ważnego. Uczniowie nie w pełni rozumieli, że ich zadaniem jest kontynuowanie tego, co rozpoczął Jezus. Nie

jest też całkiem jasne, czy wiedzieli, że ich Pan wkrótce ich opuści. Po pozostawieniu uczniom obietnicy, że Duch Święty napełni ich swoją mocą, Jezus wstąpił do nieba i nie ujrzeli Go już więcej.

Relację o tym, co wydarzyło się później, znajdujemy w Dziejach 2:1-6. Przeczytaj te wersety, które potwierdzają, że wierzący otrzymali moc Ducha Świętego, jak obiecał im Pan Jezus. Ludzie, którzy to widzieli i słyszeli, byli zdumieni.

Później Piotr miał okazję wyjaśnić ludziom, co się wtedy wydarzyło (Dzieje 2:14-32). Przypomniał im o zmartwychwstaniu Jezusa i dodał: „...czego my wszyscy świadkami jesteśmy” (Dzieje 2:32). Około 3000 ludzi uwierzyło wówczas w Chrystusa.

Trzeci rozdział Dziejów opisuje wiele cudów. Apostołowie poświadczali, że cuda dokonały się „przez wiarę w Imię Jego” (Dzieje 3:16). Rozdział 4 mówi o kazaniach Piotra i Jana, po których liczba wierzących wzrosła do

około 5000. Głosili oni wieść o śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa. W Dziejach 3:15 i 5:32 Piotr potwierdził znowu: „...czego my świadkami jesteśmy”. Tak więc, jak powiedział Jezus, stali się oni Jego świadkami w Jerozolimie.

Każdy chrześcijanin ma obowiązek mówić innym ludziom o nowym życiu w Jezusie. Dobrą Nowinę nieśli także na krańce ziemi *inni* chrześcijanie, nie tylko apostołowie (Dzieje 8:1-4). Ludzie ci byli napełnieni Duchem Świętym. Mieli mocne pragnienie ukazania światu chrześcijańskiej wspólnoty. Zaczęli wszędzie głosić Ewangelię.

Gdzie *my* jednak mamy zacząć tę działalność? Zaczynamy tam, gdzie zaczęli chrześcijanie z Jerozolimy - we własnym domu, środowisku, wśród rodziny i sąsiadów, wśród ludzi, z którymi spotykamy się codziennie. Miłość, zainteresowanie i dzielenie się musi się rozpocząć w naszym własnym świecie, w miejscu gdzie żyjemy, pracujemy, gdzie spędzamy większość czasu. Niech nasz osobisty świat, nasza Jerozolima, nasi krewni i znajomi ujrzą w *nas* ducha chrześcijańskiej wspólnoty.

Zadanie

- 4** Przeczytaj Dzieje 1:8, 8:1-4, 3:12-16 i 5:30-32.
O czym mówią te wersety?

.....

- 5** Zakreśl literę przed każdym PRAWDZIWYM stwierdzeniem.
- a Tylko ludzie, którzy zostali powołani na kapłanów, mają obowiązek głosić Ewangelię.
 - b Moim najważniejszym obowiązkiem, jako chrześcijanina, jest świadczenie o Chrystusie ludziom, z którymi spotykam się na co dzień.
- 6** Twoja Jerozolima to miejsce, w którym żyjesz i spędzasz większość czasu. Wypisz w notesie nazwiska osób, z którymi spotykasz się codziennie. Następnie napisz, w jaki sposób możesz pokazać im ducha wspólnoty. Módl się, żeby Pan pomógł ci być dobrym świadkiem.

JUDEA - TWÓJ KRAJ

Cel 3. *Określ obszar, który można nazwać naszą „Judeą”.*

Kiedy wyznawcy Jezusa wiernie świadczyli o Nim w Jerozolimie, izraelscy przywódcy religijni stali się zazdrośni i zaczęli prześladować chrześcijan. Dzieje 8:1 mówią, że wszyscy wierzący ze zboru jerozolimskiego byli prześladowani. Z tego powodu, oprócz apostołów, wszyscy opuścili Jerozolimę i rozproszyli się po prowincjach Judei i Samarii. Dzieje 8:4 mówią: „*Wszakże ci, którzy się rozproszyli, szli z miejsca na miejsce i zwiastowali Dobrą Nowinę*”.

Chrześcijanie byli zmuszeni opuścić Jerozolimę i w rezultacie wypełnili *drugą* część polecenia Jezusa, aby byli świadkami w Judei, będącej wówczas rzymską prowincją, w której leżała Jerozolima. Zamieszkiwali ją Żydzi, którym chrześcijanie świadczyli o Jezusie.

Wiele lat wcześniej Bóg powołał człowieka o imieniu Mojżesz, aby uwolnił swój lud z niewoli egipskiej. Mojżesz nie czuł się do tego zdolny. Bóg obiecał mu jednak, że pójdzie z nim i objawi mu, co ma mówić (2Mojż. 3-4). Może to dobrze, że Mojżesz nie czuł się zdolny do samodzielnej realizacji tego zadania. Z tego też powodu całkowicie zaufał Bogu.

Być może czujesz się tak samo, jak Mojżesz. Twoja odpowiedź jest taka sama, jaką dał Mojżesz. Bóg będzie jednak z tobą. Pomoże ci. W Słowie Bożym czytamy: „Zaufaj Panu z całego swojego serca i nie polegaj na własnym rozumie!” (Przypowieści 3:5).

Jeśli wiernie służyłeś Panu w swojej Jerozolimie, musisz pozwolić Bogu, by wysłał cię do Judei. Judea to twoja

provincia, stan lub kraj. Powiesz: „Jak mogę przyprowadzić swój kraj do Boga?” Klucz znajduje się w odpowiedzi na pytanie: „Jak można zjeść cały bochenek chleba?” Odpowiedź brzmi: „Po kawałku”.

Podobnie jest w życiu chrześcijanina. Bądź wierny w małych sprawach. Wtedy Bóg otworzy przed tobą drzwi wielu okazji. Istnieją różne sposoby, by dotrzeć do innych ludzi. Na przykład, możesz rozpocząć od uczenia w szkółce niedzielnej w twoim kościele. Możesz pomagać pastrowi w odwiedzaniu chorych lub więźniów. Możesz też zaopatrywać w jedzenie starsze osoby lub ludzi w potrzebie. Jeśli często podróżujesz, możesz szukać okazji, by okazać komuś dobroć lub powiedzieć o Chrystusie. Ufaj Duchowi Świętemu, a On pomoże ci znaleźć sposoby wykazania się duchem wspólnoty w twojej Judei.

Zadanie

- 7** Zakreśl literę przed każdym PRAWDZIWYM stwierdzeniem.
- a Najlepszym sposobem okazania swojemu krajowi ducha wspólnoty jest roztaczanie wielkich planów i przemawianie do tłumów.
 - b Twoja Judea to provincia, stan lub kraj, w którym zamieszkujesz.
 - c Musisz być wierny w małych sprawach, zanim Bóg będzie cię mógł wykorzystać do większych zadań.

8 Módl się za ludzi w swoim kraju. Módl się, by Bóg wykorzystał cię do pokazywania ludziom ducha wspólnoty. Napisz w notesie, w jaki sposób możesz pokazać tego ducha poza twoim osobistym światem.

9 Czego uczy nas przykład Mojżesza o ufaniu Bogu?

.....
.....

SAMARIA - KRAJE SĄSIEDZKIE

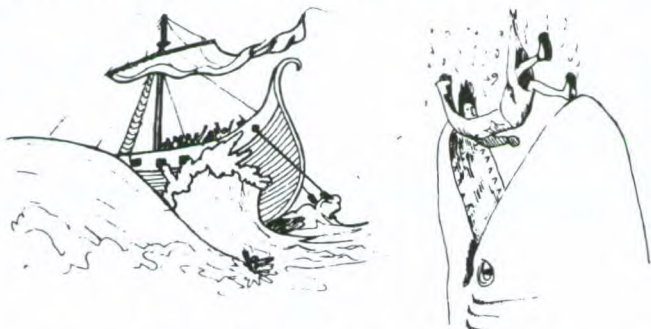
Cel 4. *Określ obszar, który można nazwać Samarią.*

Jedna rzecz jest pewna - Samaria wydawała się bardzo odległa dla ludzi mieszkających w Jerozolimie. Żydzi uważali Samarytan za obcy naród. Nie utrzymywali z nimi kontaktów, nawet jeśli byli spokrewnieni. W *Dziejach 8* czytamy jednak, że kiedy Filip został napełniony Duchem Świętym, poszedł do Samarii, by głosić dobrą nowinę o Chrystusie. Z *Dziejów 10* dowiadujemy się, że Bóg kazał Piotrowi udać się do jednego z miast w Samarii i opowiedzieć pewnemu człowiekowi o Jezusie. Piotr nie chciał iść, ale Bóg przekonał go, że ma być świadkiem nie tylko wśród Żydów, ale również wśród nie-Żydów.

Podobny przykład znajdujemy w Starym Testamencie, w księdze *Jonasza*. Prorok Jonasz był bardzo dumnym i samolubnym człowiekiem. Otrzymał od Pana polecenie, że ma iść do Niniwy, miasta położonego w Asyrii, aby uprzedzić ich o grożącej im karze Bożej. Jonasz nie chciał

tam iść, ponieważ tamtejsi ludzie byli dla niego obcymi, cudzoziemcami.

Odmówił więc pójścia, gdyż nie obchodzili go ci ludzie. Udał się natomiast w przeciwnym kierunku, wszedł na statek. Pan zesłał wielką burzę i statkowi groziło zatonięcie. Wtedy Jonasz powiedział kapitanowi, że on, Jonasz, nie posłuchał Boga. Powiedział: „*Weźcie mnie i wrzucie do morza, a morze się uspokoi*” (Jonasz 1:12). Tak zrobiono i burza rzeczywiście ustała.

Wtedy Pan posłał wielką rybę, by połknęła Jonasza. Jonasz modlił się w brzuchu ryby i przepraszał Pana, że był Mu nieposłuszny, więc Pan sprawił, że ryba wypłuka go na suchy ląd. Prorok poszedł wtedy do Niniwy, gdzie głosił Słowo Boże, dzięki czemu wielu ludzi okazało skruchę. Pan oszczędził miasto i dał Jonaszowi lekcję posłuszeństwa.

Bóg kocha wszystkich ludzi. Był litościwy dla mieszkańców Niniwy i nadal chce być miłosierny dla wszystkich ludzi. Jeśli będziemy Mu posłuszni, pomoże nam

dotrzeć do ludzi, którzy mieszkają w sąsiednich krajach. Bóg nie wyróżnia nikogo. Przebacza wszystkim, którzy zwracają się do Niego.

Jak możesz stworzyć chrześcijańską wspólnotę z ludźmi, którzy mieszkają w sąsiednich krajach? Przede wszystkim możesz modlić się za nich. Możesz poświęcić trochę pieniędzy, by pomóc w dotarciu do nich z Ewangelią. Być może będziesz w stanie sam do nich pojechać. Nie stawiaj Bogu ograniczeń. Pozwól, by wykonał Swoj plan w twoim życiu. Nie potrzebujesz dużo pieniędzy, by głosić innym ludziom Chrystusa. Gdyby wszyscy chrześcijanie byli posłuszni poleceniu Jezusa, Ewangelia dotarłaby do krańców ziemi w krótkim czasie!

Zadanie

10 Zakreśl literę przed każdym PRAWDZIWYM stwierdzeniem.

- a Mogę dzielić się duchem chrześcijańskiej wspólnoty z ludźmi mieszkającymi w sąsiednich krajach, modląc się za nich i dając pieniądze na szerzenie Ewangelii.
- b Bóg nie dbał o Niniwę, gdyż jej mieszkańcy nie służyli Mu.
- c Bóg nie oczekuje ode mnie, bym interesował się ludźmi, jeśli nie znam ich języka.
- d Jonasz nauczył się lekcji posłuszeństwa.

11 Czy istnieje grupa ludzi, których uważasz za obcych? Kim oni są i jak możesz im pomóc?

.....

Módl się, by ludzie ci poznali Boga. Poproś Boga, by powiedział ci, jak możesz pomóc im w dotarciu do Niego.

KRAŃCE ZIEMI - ŚWIAT

Cel 5. Określ znaczenie „krańców ziemi” dla nas.

Jest rzeczą pewną, że kiedy zaczniesz interesować się ludźmi w swoim otoczeniu, w swoim kraju oraz w krajach sąsiednich, wkrótce zainteresujesz się całym światem. To zainteresowanie dotyczy każdego narodu, każdej grupy ludzi.

Apostoł Paweł był największym misjonarzem, jakiego znał świat. Wyszedł poza Jerozolimę, Judeę, Samarię i dotarł do krańców znanego mu świata. W czasie każdej wyprawy misjonarskiej docierał coraz dalej. Jego pierwsza podróż zaprowadziła go do Azji Mniejszej, niedaleko jego ojczystej Palestyny. W czasie drugiej i trzeciej podróży dotarł aż do Grecji. W czasie ostatniej wyprawy doszedł do Rzymu, a może i do Hiszpanii. Pawła naprawdę interesowało to, by dotrzeć wszędzie, aż po krańce ziemi i opowiedzieć wszystkim o Chrystusie.

Jezus powiedział: „*Idźcie tedy i czyńcie uczniami wszystkie narody, chrzcząc je w imię Ojca i Syna, i Ducha*

Świętego” (Mateusz 28:19). Granice społeczności są wielkie. Są nieograniczone. Sięgają od twojego otoczenia aż po krańce ziemi. Czy wiesz, jak można okazać tym społecznościom biblijne zainteresowanie - ducha wspólnoty? Wyciągnij ramiona miłości i pokaż ducha chrześcijańskiej wspólnoty całemu światu.

Chciałbym opowiedzieć ci o młodej kobiecie z Anglii. Nazywała się Gladys Aylward. Zawładnęła nią idea wspólnoty sięgającej aż po krańce ziemi. W 1920 roku ta kobieta była służącą w bogatej rodzinie londyńskiej. Bardzo jednak pragnęła opowiedzieć Chińczykom o Jezusie. Nie miała jednak nawet pojęcia, gdzie leżą Chiny.

W końcu dowiedziała się, że może dotrzeć do Chin pociągiem. Kupiła bilet i przejechała całą Europę. Następnie przesiadła się do innego pociągu jadącego przez Syberię. Wreszcie, po wielu dniach i nocach podróży, dotarła do Chin.

Gladys Aylward pracowała w Chinach przez ponad 40 lat opowiadając ludziom o Chrystusie. Kiedyś powstrzymała bunt więzienny. Wielu ludziom pomogła odnaleźć Jezusa Chrystusa jako Zbawiciela. Opiekowała się setkami sierot. W czasie drugiej wojny światowej przeprowadziła 100 dzieci z rejonów objętych walkami w góry. Ta mała kobieta miała ducha wspólnoty, który sięgał daleko poza jej własne miasto i kraj. Początki jej działalności były skromne, ale po latach efekty pracy okazały się imponujące: sięgały od Anglii aż po Chiny. To dzięki miłości tej kobiety, która była miłością Bożą.

Zadanie

12 Uzupełnij zdania.

Dla Gladys Aylward krańcem ziemi były

.....

13 Mogę wykazać się duchem wspólnoty sięgającym aż po krańce ziemi,

.....

.....

14 Co oznacza

... a Samaria	1) Moi rodacy
... b Judea	2) Ludzie w sąsiednich krajach
... c Krańce ziemi	3) Moja rodzina i sąsiedzi
... d Jerozolima	4) Ludzie w dalekich krajach

15 Wróć do ilustracji na początku tej lekcji. Na liniach pod każdym miejscem wpisz społeczności, których symbolem są wymienione nazwy.

Odpowiedzi na zadania

- 8** Twoja odpowiedź. Jeśli będziesz się modlić, Bóg wskaże ci, jak masz dotrzeć do innych ludzi.
- 1 b)** nie wytycza granic.
- 9** Kiedykolwiek Bóg poprosi nas o zrobienie czegoś, możemy mieć ufność, że nam w tym pomoże.
- 2 a)** wszędzie.
- 10 a** Prawda.
b Fałsz.
c Fałsz.
d Prawda.
- 3** Jerozolima, Judea, Samaria i krańce ziemi.
- 11** Twoja odpowiedź. Możesz się modlić za nich i prosić Boga, by pokazał ci, jak możesz dotrzeć do nich z Ewangelią.
- 4** Jak wierzący świadczyli o Chrystusie.
- 12** Chiny.
- 5 a** Fałsz.
b Prawda.

13 okazując miłość i zainteresowanie dla wszystkich ludzi.

6 Twoja odpowiedź.

14 a 2) Ludzie w sąsiednich krajach.

b 1) Moi rodacy.

c 4) Ludzie w dalekich krajach.

d 3) Moja rodzina i sąsiedzi.

7 a Fałsz.

b Prawda.

c Prawda.

15 a *Jerozolima*: Moja rodzina i sąsiedzi.

b *Judea*: Moi rodacy.

c *Samaria*: Ludzie w sąsiednich krajach.

d *Krańce ziemi*: Ludzie w dalekich krajach.